



UNITARIUS-ÉRTESÍTŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST, V., KOHÁRY-UTCA 4., II. EM.
Telefonszám: Lipót 974—24.
Mindon pénz a lelkészi hivatal címére küldendő.

Felölös szerkesztő:
JÓZAN MIKLÓS
Munkatársak:
Botár Imre
Buzogány Anna
dr. Csiki Gábor

Megjelenik havonként.

Előfizetési ára:
Egy évre 4 pengő

Torda: 1568. **HATÁRKÖVEK** Pozsony: 1848.
az unitárius egyház történetében. Ezekben a helyeken mondotta ki az országgyűlés előbb Erdélyre, azután egész Magyarországra nézve, hogy az unitárius vallás bevett vallás (recepta religio).

Májusfa.

„Örömmel jöttök ki és békességgel vezéreltetek; a hegyek és halmok dicséretet énekelnek ti előttetek és a mezőnek minden fáit kézzel tapsolnak.“

Ésaías LV. 12.

Sárszentágota állomás mellett elhaladva, a vonat ablakából szemlélem a lankás dunántuli tájat. A nap lemenőben. Sugarai megaranyozzák a tornyosuló felhők peremét. A május elseji nagy forróság után hideg szellő csapkodja arcomat, s mire az ígért földjére érek, már javában dühöng az orkán, s a cikázó villám nyomában ott dübörög Jupiter diadalszekere. Hát ilyen rövid életű minden, de minden ezen a földön? A nap, mely ifjúkori szép emlékeimet ujitotta fel, oda van. Lejárt a takács karikáján, mint a többi. S ami megmarad belőle, legfőleg csak az imádság édes áhitata, amely annyi évek múltán ismét egybeforrasztotta a rokonlelkeket. Egy nagy és szent egységbe forrasztotta egybe, amelyen nincs hatalma a muló idő muló változásainak. Mert *minket a békesség vezérelt* eleitől fogva és *örömmel jöttünk ki* Istennek szabad szép ege alá, ahol ezer virág ragyogó szinompája fogad s ahol nemes versenyre kél egyik a mással az erdő-mező dalos madara, hogy pusztá létét megköszönje az örök Alkotónak.

Nem osztozó atyafiak vagyunk mi, kik az enyém-tied kérdése fölött vitába bocsátkoznánk; hiszen a nagy teremtettségben minden — a miénk. Miénk a hegyek és halmok, amelyek dicséretet énekelnek; és miénk a mezőnek minden fája, amely virágosót hullat reánk, hogy örömünk teljes legyen az atyai Gondviselés áldott gondolatában.

Él a hegy, amelynek belseje aranyat termel a mi számunkra. Él a halom, amely örökzöldbe borulva hirdeti nekünk az élethez való jogunkat. És élnek a mezőnek minden fáit és kézzel tapsolnak. Mert a mai napon még a száraz ág is kivirít, hogy bizonyosságot tegyen a csodák rég letűnt világa mellett . . .

Májusfát láttam Sárszentágota mellett elhaladva, amint a vonat ablakából szemlétem a lankás dunántuli tájat. Ez az én második hazám, mert husz éves koromban itt születtem újra. S lett belőlem is — májusfa az Ur nagy nevének dicsőségére. Virágos ágat tűzök a kalapom mellé. Virágos kedvem hirdeti a kiűritett alabástrom korsó. Nemzetiszin szalag virít a keblemen. Egyik hónom alatt az öreg Biblia; másik hónom alatt egy magyar nótáskönyv. Abból olvasgatom az örökkévaló Isten örök bölcsességét; ebből jósolgatom árva Nemzetemnek boldogabb jövőjét . . . Hogy a mi ezeréves májusfánk — virágozzék megint! . . .

Szerkesztő.

Változás.

(James Martineau, 1805—1900).

Életünk állandó törvénye az örök változás. A virág is hulló levelekből meríti szépségét. S nincs olyan gondolat, jó reménység és áldozat, amelynek ne volna szüksége olykor erőpróbara a szenvedés néma könnyeiben, a kísértések óráján. Az örökkévalót csak úgy nyerhetjük meg, hogyha készek vagyunk a mulandó élet örömeiről lemondani.

Igy állván a dolog, egy percre se riadjunk vissza a keserű pohártól. Es ne óhajtsuk a feltétlen nyugalmat minden áron. Ellenkezőleg, tárdjuk ki kebelünket vészre és viharra s barátokunk meg a halál és a veszteség gondolatával. Jó és balsorsban egyaránt bizton és bátran tekintünk előre, felismerve a szolgálatot, amely mirednk várakozik. Sőt, amikor az isteni kegyelem maga nem gondoskodik olyan alkalmakról, amelyek tétlen szemlélődésünkből kiragadjanak minket, mi magunk keressük az alkalmat arra, hogy valamely érdemes ügy elől önzellenül meghozzuk a magunk áldozatát. S ebben a szent munkában vezessen bennünket a saját lelkünknek sugallatán kívül azoknak a viharedezt hősöknek dicső példája, akik önként vették magukra a mások keresztjét.

Szándékaink tisztaságát, a becsület szentségét napvilágra hozza az igazság tántoríthatatlan szeretete, és ti'okban végzett jócselekedet.

És ha majd a halál hideg keze lezárja a földi változások belá hatatlan sorozatát, a mult olyan színben fog feltűnni előttünk, mint az Éden kertje s az örök béke jegyében tündököl majdan a jövő . . .

Nyugodtan és félelem nélkül bizzuk magunkat az Isten vezető kezére. Ő majd elvezet minket azon az ösvényen, amelyet a mi számunkra megszenteltek a szentek és az igazak, haladva mind a mai napiglan a bánatok Embereinek fénylő nyomdokában.

P. b.

Mennyei polgárság.*)

Bibliai előkép szerint Isten az embert a földnek porából formálta és kebelébe élő lelket lehelte. Ennél rövidebben és találobban nem is adta vissza senki a teremtés történetét. Mintha az író maga is ott lett volna a műhelyben, ahol kidomborodtak az emberi test nemes vonalai, ahol kipattant az isteni szikra, mely a holt anyagba életet varázsolt s megörökítette a földön a teremtő képét és hasonlatosságát. Így alkot az igazi művész is, akit kötnek ugyan a mesterség bevett szabályai és korlátoz maga az anyag is, de lelkének indítása nyomán a külső akadályokon felülemelkedik s azt adja, ami az ő lényege, amit benső tusakodása, átnemesült érzése és tiszta látása alapján szépnek, jónak és igaznak ismer.

*) Pápan, a Ref. Négyesület vallásos estélyén, 1927. márc. 20-án elmondta, Józán Miklós.

Test és lélek ellenkezése váltja ki az emberből a zavart, a diszharmóniát. Test és lélek összhangja jelenti az egészséges életet, amely önmagát gyógyítja azoktól a káros behatásoktól, amelyek a külvilág részéről hova-tovább egyre fokozottabb mértékben törnek előre, elgáncsolni óhajtván minden jó szándékot, az akarat szentségének diadalát.

Test és lélek: anyag és szellem: föld és ég állandó harcát mutatja az emberiségnek sokezeréves története, melynek okmányait hiven megőrizte a mi számunkra az Ő és Ujszövetség, amely mintegy kétezerév adatgyűjtését, megfigyeléseit tartalmazza s már ennél fogva is óriási értéket képvisel. Ebben látjuk homályos körvonalait a családi, törzsi, nemzeti életnek, itt-ott tarkítva a fajok és földi hatalmasságok harcainak színes leírásával. Alakok jelennek meg előttünk, akiket körülrajong gyermekkorunknak a csodálatos iránt vonzódo képzelete. Korszakok támadnak fel újra lelki szemünk előtt, melyekből saját nemzedékünk sorsa mered felénk háttorzongató részletekkel, hajszályni pontossággal és elejétől végig mélységes tanulsággal. Eleven lánglelkek lobbannak fel a pusztaságban, hogy vezessék a népet az ígért földje felé, s gondoskodjanak a bujdosás közben is a test és lélek szükségleteinek ellátásáról az égből hullott manna és a Sinairól kiadott törvény (Tízparancsolat) alakjában. Van itt hősi bátorság, van királyi jellem, van lekes barátság, van alakoskodó gyávaság, van jogtiprás és erőszak, van szomorú fogság, van prófétai keserűségtől táplálkozó végtélelet, van a san derengő vigasztalódás és az ujjáébredésnek bizonyos reménye, amely a nép lelkében s a honi talajban gyökerezik, amelyről csak a megpróbáltatásokban megedezett Istenhit nagyobb, tudván, hogy »Izrael őrzője« nem szunyadhat soha örökké . . .

Ide még csak egy parányi Szeretet kell, hogy az isteni mű teljes legyen, hogy a megbolygatott összhang helyre álljon, hogy a grádiesok énekével megszentelje a romok felett fakadó új diadalmas életet.

Most veszem észre, hogy az előbbi mondat utolsó szavát tulajdonképpen nagy kezdőbetűvel (Élet) kellett volna írnom, mert már az Újtestamentum légkörébe léptünk át, ahol a mi Krisztusunknak eszményi evangéliuma szab törvényt, teremt új világot, szerez magának kiváltképpen való népet s Isten országában példázza a mennyei polgárság ismertető jeleit.

Ez a címe a mai felolvasásomnak. S ha tán egy Négyesület vallásos estélyének keretében első tekintetre nem is látszik gyakorlati kérdésnek, amely sürgős megoldást követel, azért úgy gondolom, hogy ennek az ideális országnak a taglalásában is találkoznunk fogunk olyan momentumokkal, amelyek a földet és a jelen valóságot nem hagyják ki a számításból, sőt a meglevő alapokon kiindulva, a testvérlelkek együttes áhítatát és munkáját igénybe véve, óhajtván az Isteni végcél szolgálatát, mindig feljebb haladva a lelki fejlődés végtelen lépcsőfokain.

* * *

Mit jelent hát a mennyei polgárság eszméje? Erre nézve az Ur Jézus határozott választ ad, amikor azt mondja, hogy az »ő országa« nem e világból

való. A hegyi beszéd boldogság ígéiben ez az ország nyitva áll a lelki szegényeknek és azoknak, akik háborítást szenvedtek az igazságért. Tovább menve, hogyha ezt az országot és annak igazságát keressük, első sorban, akkor minden egyebek megadatnak minékünk. Ennek az országnak a kapujához keskeny ut vezet, amelynek göröngyei és tövisei éppen arra valók, hogy azokon türelemmel és lelki alázatossággal áthaladva alkalmasokká tegyük magunkát Isten országa áldottságának boldog és boldogító élvezetére. Példázataiban és hasonlataiban ugyanezt az eszmét fejti ki a mennyeknek országa dus természetében és drágalátos kincseiben, ahol magasan szárnyaló lelke mindig talál alkalmat arra, hogy mint a fecske megfürdesse magát a Genézareth tavának ragyogó tükrében, hogy tükör által és homályos beszéd által vezessen bennünket a «szemtől-szembe» való látás tökéletes, Isteni állapotához, ami után Pál apostol is annyira eseng a korinthusi levél gyönyörű himnuszában — Elsőséget, kitüntetéset nem ígérhet, nem osztogathat senkinek, még leghivebb tanítványainak sem, akik jobb és balkeze felől csak úgy ülhetnek a mennyeknek országában, ha azt az Isten is úgy akarja. Minket is — valljuk be — akárhányszor megszegyenit a Mester, kéréseinkre és kérdezősködéseinkre így felel: «Nem tudjátok, mit kértek. — Nem tudjátok minőmű lélek lakozik tibennetek...

Ezekben a rövid utalásokban mintegy adva van főbb vonásokban a mennyei polgárság eszméje is. Krisztus nem alapíthatott földi fejedelemséget; alapított tehát lelki országot, amelynek törvénye őt éppen úgy köti, mint engemet, mint a legszegényebb Lázárt, aki szegénységében és megvetett állapotában «Abrahám kebele» után áhitozik. És oh, mily boldog az a hívő lélek, az az igazi tanítvány, akiről megállapíttatik, hogy «olyan mint az ő Mestere». Az őskereszténység első századában ezt komolyan vették az emberek. Aki egyszer jószántából Jézushoz csatlakozott, s maga magát megtagadva, felvette az ő keresztjét, a mindennapi keresztet és úgy követte őt a földi boldogság és mennyei tökéletesség utjain, az százpercentig hű volt az általa megismert igazsághoz s attól sem élet, sem halál, sem magasság, sem mélység el nem tántoríthatta, mert ennek a közöttte és a Mester között létrejött szent viszonynak alapja és fentartó eleme a szeretet vala. Az egyház, mint üdvintézmény, akkortájt még csak kialakulóban volt. Kötött formák még alig voltak, amikbe kapaszkodni lehetett volna. De annál több volt az isteni lélek közvetlen sugallata, amelynek hatása alatt az első keresztények készek voltak minden áldozatra. Aldoztak is bőven vagyont, vért, életet, csak hogy hiveknek találtsanak azon az örállomáson, ahova a lelkek őriző Pásztorja állította őket. Ennek a léleknek békés munkája, isteni türelme és harci vitézsége vivta ki végeredményében a kereszténység erkölcsi győzelmét, a görög-római pogány civilizáció fölött s lett a világ ura világi értelemben is, miáltal több izben kockára tette és elhomályosította a Krisztus által alapított lelki országnak legszentebb javait s ezzel együtt mennyei polgárságunk elsőszülöttségi jogát.

A kérdés azon fordul meg, hogy közel állunk-e Jézushoz, vagy pedig távol állunk-e tőle? — amint

ezt az apostol efezusi levelében olyan grafikus rövidséggel, az eleven szemléltetés ígézetével magyarázza... Oh, én szegény efezusi polgár! Amíg távol állok Jézustól, addig reménység és Isten nélkül való vagyok. Ez még menthető, mert nem tudtam, nem láttam, nem ismertem. Szóval bátorított engemet a bűn árnyékában a testi-lelki sötétség. De most, hogy Isten csodálatos világossága engemet is kihozott a halál árnyékának a völgyéből és a Krisztusban «ujteremtés» lett belőlem, maga ez a világosság, ez a tiszta látás, a testnél ez a lámpása kötelez, hogy Jézushoz közel állva, az ő lelkének indításait követve, kiérdemljem már e földön az én mennyei polgárságomat. De hadd beszéljen az apostol maga: Ef. II. 17-22. — «Eljött és hirdetett békességet nektek, távol és közel-állóknak. Mert ő nyitott nekünk mindkettőnknek utat az Atyához, egy lélekben. Azért most már nem vagytok többé jövevények és zsellérek, hanem a szentek polgártársai s az Isten háznépe, apostoli és prófétai alapra rakott épület, amelynek szegletköve maga a Krisztus Jézus.

Zsellérnek és jövevénynek lenni, nem valami nagy tisztesség. Amire Erdélyben, a kopogtatásra kiszólva, félig tréfásan, félig komolyan, ezt szokták mondani: Künn tágas, benn — szoros. Vagyis, ha rokon-lélek közeledik, azt még beengedjük, akármi-lyen szorosan is vagyunk, de ha idegen lélek próbálkozik beférkőzni a mi szent közösségünkbe, annak ajtót mutatunk, mert «test és vér nem örökölheti Istennek országát»...

De hát miért lenne éppen közöttünk akárki is zsellér és jövevény, amikor adva van az út és a mód mindnyájunk számára, hogy a szentek polgártársai s az Isten háznépe legyünk, az ő országának örökös polgáraival diadalmas hitben, jó reményteltségben és megváltó szeretetben egybeforrjunk, megköstölve és élvezve a menyországnak előrészt már itt a földön.

Az első keresztények, azok az említett efezusi polgárok is — a Diana templom félelmetes árnyékában — tudtak minden alokoskodást és üres mentegőzést félretéve, valóban a szentek polgártársai és az Isten háznépe lenni. Hát minket mi gátol az ő nemes példaadásuk követésében? — Erre vonatkozólag érdemesnek tartom itt kivonatossan közölni egy ismeretlen és részrehajlás nélküli megfigyelőnek a tanúságtételét az első keresztények magatartása felől, amely egyéni és társadalmi élet minden szövényes viszonylatára kiterjed. Ebből bárki megítélheti, hogy mit jelentett abban a korban, Kr. u. 140 körül kereszténynek lenni.

Egyfolytában idézem az egészet, hogy felesleges kommentároktól megkíméljem igen tisztelt hallgatóim szíves türelmét.:

« — — Nem laknak elszigetelve külön városokban, közönséges, mindennapi nyelven beszélnek, életmódjukban sincs semmi különleges. Csak úgy ruházkodnak és étkeznek, mint a többi lakosok, de magatartásukban van valami érthetetlen, meglepő jellemvonás. Ők csak bujdosnak e földi téreken. Az idegen ország otthonos előttük: a saját hazájuk pedig majdnem idegen. Testben járnak, de nem test szerint élnek. Hív munkában leélik ezt a földi életet, de addig is lelki szemeik előtt állandóan ott lebeg a mennyei polgárság eszménye.

Engedelmeskednek a külső törvényeknek, s ezenfelül is példás erkölcsi életet élnek. Mindenkit szeretnek; s őket mégis mindenki megvoti és üldözi. Általában szegények, de boldogok, ha másokkal jól tehetnek. Sokképen meguláztatnak, de ez is csak diosóséget terem a számukra. A gyalázkodásra — áldással felelnek. A sértést — jóindulattal viszonyozzák. A meg nem érdemelt büntetéseket nem osztonmegtagadásul hordozzák: nekik ez is csak javukra szolgál. Támadják őket uton-utódon a zsidók, üldözik őket a görögök, de senki se tudná megmondani, hogy — miért? —

— Bizony, elmondhatjuk egy szóval, hogy ami a lélek a testben, az a jó keresztény ebben a jelenvaló világban. A lélek eltető ereje szétárad a test összes tagjaiban, a keresztények is ezt az életadó munkát végzik mindenfelé az egész világon. A lélek a testben vesz magának szállást, de nem elvad fel benne; a keresztények is a világban élnek, de nem folytatnak világi életmódot. A halhatatlan lélek halandó — hűvelyben lakozik; — a keresztények is — zárándok módra mulandó testben élnek itt, várva és remélve; építve és egyberakva az örökkévaló hajlékot a mennyben. Ez hát az ő kiváltságuk, amelyről kár volna lemondaniok...»

Ez nem ábránd. Ez nem költövény. Ez elejétől végig komoly valóság, eleven krónika, mely bepillantást enged annak a szent hajdankornak a lelki életébe. Ebből látjuk, hogy a test béklyói között is lehet valaki — és pedig férfi és nő egyaránt szabad mennyei polgár; mert az az igazi szabad ember, aki fogoly lett, önszántából odaadta magát az Ur Jézus Krisztusnak. Az ilyenek javában élvezik Isten fiainak szabadságát, amely sohasem fajulhat szabadsággá, mert itt van mellettök az örök isteni jelenlét; ennek vezetésében megbíznak, ennek tanácsaival élnek, felajánlva magukat a Szeretet oltárán élő áldozat gyanánt.

S amint egyik század a másik után elkövetkezik, mindenikben akad egy-egy kiváló egyházi férfi, tudós és mystikus, bölcs reformátor és szónok, aki a maga lelki világában újra meg újra átéli a mennyei polgárságra való elhivatottság örömet; s a maga egyszerű történetével gazdagítja a világtörténelmet. Szent Agoston egy egész könyvet szentel neki: »Civitas Dei« címen. S örökbeesü Vallomásaiban is mindegyre kitér erre, beigazolvva, hogy mily nagy jelentőséget tulajdonított ennek az emelkedett szellemnek az emberi haladás és keresztény tökéletesség előmozdításában. Valóban megható, amikor Isten előtt így szól: — »En visszavonulok telkem rejtekébe, ott énekelem el neked szerető szívem énekét, ott sóhajtom el zárándok mivoltom kimondhatatlan vágyakozásait, mikor Jeruzsálemre gondolok.« Ez a mennyei Jeruzsálem az az ideális lelki ország, mely alatt rendszerint Istennek országát értik, annak minden igazhívőre kiterjedő mennyei polgárságával. Másutt így nyilatkozik Isten szomjuhozó lelkének megrendítő áhítatában: »Boldogtalan vagyok, ha benned nem vagyok.« Sokrendbeli küzködése után csakugyan lelki emberré változva, így áradozik a Mindenható színe előtt: Az én nehézkedésem (gravitáció) a szeretet, az szabja meg az irányt, amerre szárnyalok. A te ajándékod, hogy kigyulad bennünk

a fölfelé töreksznünk. Megjárnuk a szív magasba vezető ösvényeit és a grádicsok énekét énekeljük, fölfelé megyünk, föl az égi Jeruzsálem békéje felé...»

Ugyanő egybehasonlítja a földi várost a mennyei várossal, s az utóbbiról így nyilatkozik: A mennyei város lakói hit által énekelnek; de azért elfogadják a politikai közállapotokat, amelyek között a földi város békességét egyetértő lélekkel szolgálhatják. Csak egy kívánságuk van, s ez az, hogy Isten tiszteletében és imáadásában őket senki és semmi ne gátolja. Mert nekik az a földolog, hogy az isteni lélekkel való boldog és boldogító társalkodásukat zavartalanul folytattva, ezáltal Istent dicsőítsék s embertársaikat szolgálják. Minden jócselekedet ezt az örök békességet mozditja elő Isten és emberek között. Hiszen akik hit által élnek, már itt a földön a szentek polgártársai és Isten házanépe...»

Gondolom, ilyen mennyei várost óhajtott Calvin a nagy reformátor is, s azt a maga hite szerint meg is valósította kérelhetetlenül. Am az ilyen dolgokban a kényszer és a szigorú büntetés, amely külső engedelmességet biztosít, még nem kezesség amellett, hogy a szívek és lelkek mélyén megindul az isteni kegyelem jótékony árama; ide szeretetteljes bánásmód és családias gyöngéd nevelés kell, melynek nyomán künn és bent áldás fakad s a krisztusi eszmék szépsége, jósága és igazsága elvégzi a maga gyógyító munkáját az emberi lélekben. Jézusunknak szelid evangéliuma és nem a Mózes áldozati törvénye.

Channing Vilmos, a nagy amerikai prédikátor, az egyetemes és a láthatatlan egyházzal szülő fejtegetéseiben szintén azt az alaphangot üti meg, amely Jézus tanításainak szellemével mindenben megegyezik s Isten országának mennyei polgárságát állítja be a jövő élet boldogságának erkölcsi tényezője gyanánt.

Parker Tivadar szerint: »A kereszténység végcélja az, hogy az embereket olyan szoros lelki közösségbe hozza Istennel, mint aminőben Jézus élt a mennyei Atyával. Olyan magasabb állapot ez, amelyben istenes gondolatok, átszellemült érzések vezérelnek minket az Ur törvényeinek megtartására, igazságban és és szeretetben találva fel életünk javát. Tisztaság és igaz lelki buzgóság kell ide, hogy Isten minket megsegítsen s a tőle nyert szent segédelmet felebarátaink és szeretteink boldogítására fordíthassuk.«

Szentek polgártársai, s Isten házanépe: már ez az ismerős mondás is magában foglalja a mennyei polgárság gyönyörű eszméjét. S azt csakugyan ilyen módon lehet és kell megvalósítani, híven ragaszkodva mindig és mindenütt az Ur Jézusnak áldott szelleméhez, kiben testi és lelki életünk, mintegy összehangzatosan egybeszerkesztett épület szent templommá növekedik az Urban...»

Jézus lehajolt a kisgyermekhez s mint egy hű barát kísérte őket egy egész életen át: »Ilyenekő a mennyek országa.« — Máskor ismét: »Ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek, mint ez a kis gyermek, semmiképen nem mehettek be az Istennek országába.« A mennyei polgárság tehát ott kezdődik a földönél, melynek ápmái fölött fölső gonddal virraszt az édes anyai szeretet. Ki tudná megmérni, hogy mennyi ebben a szeretetben a pusztán ösztönösség, amely az állatvilággal is közös, és mennyi az

igazi önfeláldozó készség, amely az emberi gyarlóságon felülemelkedve, a mulandó lét határait átépve, megközelíti az isteni tökéletességet! Bizonyára saját tapasztalataink alapján is megállapíthatjuk, hogy az anyai szeretet kimeríthetetlen.

Ez az anyai szeretet sok mindent megfejt, ami az életben eddig ködös problémának tűnt fel előttünk. Imádkozni tanított bennünket jó korán, akkor, amikor még az ihletett szavaknak alig vettük valami értelmét. S most, ime tudjuk, hogy az imádság a lélek kenyere. — Iskolába vitt kézenfogva, hogy elvegyülve a tanulótársak játékos, kedves csoportjában, megtanuljuk a betűvetés mesterségét. **S lám, holt betűkből és számokból azóta elevenítő lélek és a becsület ketszerkettője lett, amelynek más szóval jellem a neve.** Frigyünkre ő adta az áldást, mint a családi oltár papnője, pedig talán örömkönnyei közt egy árva szót se szólt, csak homlokon csókolt s meg-megölelt mind a kettőnket. **Fiaiskaim, szeressétek egymást! S lám a családja egészséges sarjadékai az Ur házában pitvarában velünk együtt dicsőítik a mennyek országának dicsőséges fejedelmét, veünk együtt az Anyaszentegyházban.**

Nagy kincs tehát a menyei polgárság, kedves halgatóim! Mindnyájunknak közös kincse. Családi ékszer, amelyet áruba bocsájtani, vagy elzalogosítani nem szabad. **Inkább koplaljunk, inkább rongyoskodjunk:** de hitvány pénzért oda ne adjuk emberi életünk legszentebb javát, gyermekeink drága örökségét. Eppen ezért — a paptól ne vegyék zokon, ha itt is prédikál, — amit a megelőző szakaszban tükör által és homályos beszéd által ejmondandó valék, vegye a szívére itt ebben a kedves körben és az egész magyar hazában minden jó lélek, mert azon fordul meg nem csupán a magunk egyéni boldogsága, hanem a keresztény családok anyagi és erkölcsi jóléte s egyben szomorú özvegyi sorban tengődő édes Anyánk, a magyar haza feltámadása is.

Imádkozunk tehát. Imádkozni pedig hittel kell. Hittel, amely hegyeket mozdit ki helyükből. **Munkálkodjunk tehát, munkálkodjunk, amíg nappal van, mert eljő az éjszaka: nekünk pedig, mint menyei polgároknak, a világosság fiaiival kell szövethoznunk.** Imádság és munka szent frigyéből sarjad egy boldogabb, szebb jövő. Biztató reménye. Mondjuk tehát mi is folyton Isten felé áradó mély lelkeséggel: — **Égi hazám, mennyit könyörgök Alkotódnak, hadd legyek benned én is az övé! Adja Isten, hogy úgy legyen, mindnyájunk forró óhaja szerint. Amen.**

Erdőben.

Jártál-e már valamikor egy szép nyári napon a fenyőerdőben? A fák egyenesek, mint az árbócek, koronájuk zöld tetőt alkot, melyen keresztül a nap sugarai a fatörzseket arannyal vonják be. Hangtalanul jársz a lehullott tűkkel borított földön. Csak ritkán recsen lábaid alatt egy száraz galy. A mókások fenyőtobozokat rágicsálnak és a harkály szorgalmasan kopácsol, rovarokat keresve a fakéreg alatt. A fatörzsek közt előtűnik a mohától belepett szikla,

mint egy oltár, amelyre az Erica piros szőnyegként terül el és a boróka, mint mindannyi gyertya, kecsesen nyujtózódik a napsütésben. A szél suhogtatja a fákat — mintha orgona szólna.

Most megérted, miért hitték az őseink, hogy az erdő az istenek lakása. Hisz már magad is várod, hogy az erdők istene mindjárt szembe jön veled a gyalogösvényen. Érzed, hogy valami természetfeletti lény közelében vagy. Itt egy isten lakik, az, akinek a népek képzelete különböző neveket adott. Ő, aki után mindenki áhitozik és akit mi, a keresztények az «Isten» név alatt ismerünk. Dr. Pándyné Hejlt A.

Országos gyűjtés.

(XI. közlemény).

A beérkezés sorrendjében halás köszönettel közöljük a gyűjtők nevét és a gyűjtőik végösszegét, amint következik:

354. Kozma Ferenc (Szombathely)	100.000
355. Ruzitska Lajos (Budapest)	100.000
356. Árkosi Barabás Vilmos (Budapest)	150.000
357. dr. Kovács Ákos (Budapest)	10.000
358. Jakabházy Samu	50.000
359. Biró Kálmán	196.000
360. özv. Szinte Gáborné	160.000
361. Birtalan Lajos	128.000
362. Kaffka Ede	119.000
363. özv. Péterfy Lajosné	110.000
364. Deák Farkas	100.000
365. Ádám Viktor	100.000
366. Iszlai Dezső	100.000
367. dr. Deák Margit	100.000
368. özv. Sámi Lászlóné	50.000
369. Bölöni József	50.000
370. Orbók Kálmán	31.000
371. Csegezy Árpád (Debrecen)	75.000
372. özv. Majuk Istvánné (Dunabaraszti)	100.000
373. Gál Ambrus (Pécs)	400.000
374. Imreh József (Alsódoboz)	200.000
375. Mátyás Sámuel (Pestszentlőrinc)	100.000
376. Buzogány Lajos (Kecskemét)	100.000
377. dr. Nyiredi Géza (Budapest)	250.000
378. Ürmössy Jenő (Dolány)	1.180.000
379. Páll Miklós (Sopron)	50.000
380. Fürst Ödön (Budapest)	115.000
381. dr. Pálffy Móric	300.000
382. Csákány Dávidné	20.000
383. Bartha Lajos	50.000
384. Bakoss Gergely	50.000
385. Klopessik György	140.000
386. Kelemen Béla (Debrecen)	375.000
387. Szabó János (Szarvas)	100.000
388. dr. Kovács Lajos (Budapest)	110.000

L.—XI. közlemény összege: K 109.664.106

Ez összeg egyezik a M. Kir. Postatakarék-pénztár 1925 évi számlakivonatával.

Ezzel a közleménnyel lezártuk az országos gyűjtés elszámolását.

Teljes tisztelettel:
az Egyházközség Gondnoksága.

IFJUSÁGI ROVAT.

Kirándulás. A Dávid Ferenc Ifjúsági Egyesület, folyó hó 22-én (vasárnap) egész napos kirándulást rendez, melyre ezuton is szeretettel meghív minden érdeklődőt. A kirándulás helyét és idejét levelezőkön fogjuk tudatni, miért is kérjük az érdeklődőket, hogy ha véletlenül nem kapnak meghívót úgy forduljanak az elnökséghez (:Lipót 974-24.:) mely örömmel tesz eleget a kívánságoknak. A kirándulók szórakoztatásáról műsorról, táncról, társasjátékról stb. gondoskodik az ifjuság.

Lőrinczy Dénes bírósági titkár, a Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet első elnöke, az Ifj. Egylet élsőhalottja. Aki legelőször érezte meg, hogy a székelyföld ifjuságát, csak az egyesülés tarthatja meg, hazulról hozott hitében és ősi vallásunkhoz való ragaszkodásában, aki kibontotta az ifjuság zászlóját Dávid Ferenc emlékezetében, az a kezdet küzdelmes munkája után fáradtan pihenőre tért. Nem feledjük el soha és eszméje mellett kitartunk amíg élünk.

Internátus. Az unitárius Misszió Ház még mindig nincsen abban a szerencsés helyzetben, hogy saját épületében rendezze be a mai kor igényeinek minden szempontból megfelelő internátusát a szüleiktől távol élő unitárius ifjak számára. Látva azonban az óriási nyomort, mely a tanuló ifjuság között van a szeretettől és igaz emberi érzéstől áthatva eddig is minden lehetőséget elkövetett, hogy a hontalan tanulókat lakáshoz juttassa. Körülbejár két évvel ezelőtt kibérelt a Pongrácz és Valéria állami telepeken egy háromszobás lakást, hol 14 fiut teljesen ingyenesen helyezett el. A következő iskolai évben az említett internátusokat szintén fennkivánja tartani Misszióház, miért is az érdeklődők és érdekeltek tájékoztatására és miheztartása végett es uton közlöm az internátusi szabályzat egyes pontjait.

1.) A «Misszióházi Bizottság»-hoz címezve kérvény irandó (név, foglalkozás, fakultás, régi lakás, szülők foglalkozása és lakása feltüntendők.) 2.) A kérvényt a «Dávid Ferenc Ifjúsági Egyesület Elnökségéhez» 1927 augusztus hó 1-ig kell benyújtani (:Az aug-1-ig be nem adott kérvényeket nem vesszük figyelembe:). 3.) A felvétel egy iskolai évre történik, vagyis szept. 1-től a következő polgári év szept. 1-ig. 4.) Van teljes diju, fél diju és ingyenes hely (:Teljes diju kb. 10-15 pengő havonta:). 5.) A kérvényt első fokon a Dávid F. Ifj. Egyes. választmánya bírálja el. 6.) A végleges felvételt a «Misszióházi Bizottság» eszközli.

Teadélután. április 24-én fejeződött be a teadélutánok sorozata, amelynek ugylátszik az volt a motója: Ha a vége jó, minden jó. Ez az ifjusági teadélután csakis jó volt. Jó volt a tea és édes volt sütemények tömege, jó volt a bevétel és jó volt a műsor. Onmagát multa felül benne a rendezőség. Gábor Judit zongora játéka, Medery Picu énekszámái, Jobb Mariska komoly szavalatai, Kovarek Irénke és Mátyffy Matyi bájos jelmezes táncszáma, no és Inceffy Lajos konferansza, hol zájós tapsra, hol pedig jóízű nevetésre ragadták a közönséget. — Jó volt a tánc, ami a műsor után következett, jó lett bizonyára a fénykép is, amit a résztvevőkről vettek fel, jó volt mondom minden. — de jobb volt mindennél az asszonyoknak szíve, akik egész télen át a teadélutánokat rendezték és fenntartották.

A mennyei koldusasszony.

Rózának, aki égbe költözött
És áldott volt az asszonyok között

Irta: LONDESZ ELEK.

A földre bámulok —
Elöttem ellebegnek
Sötétlő árnyai
A báránfyfellegeknek.

A föld, mit elrabolt
Azt már nem adja vissza:
Hálátlan cimbora!
A könnyedet megissza

S hallgatva őrzi meg
Bizalmas vallomását
És nem nyilik ki szája
Csak ha sirgödröt ásít.

Milyen derült az ég!
Mint teljesült reménység.
Fehér bárányokat
Előre hajt a kékség

Ezeket őrzeni
Angyal fiu se kellett —
Vagy ott horkol talán
Egy csillag-bolyga mellett?

Vajjon mit álmodik
Játékos képzelettel
Abból, mit otthon ő
Utravalóul tett el?

Mert angyalt égi fény
Táplál meg látomása,
Aminek idelent
Nincsen szépségre mása

Fantáziának is,
Mely költő drága kincse,
Ilyen álmot való,
Hogy szinnel tele hintse!

Ha felrepülve most
Ilyen álmot lejuttat:
Kristályon napsugár
Tört akkor erre utat.

Repülj, fantáziám
Játékos szökkenéssel
És gyere vissza gyorsán
Mert szenvedek, ha késel!

Megy és jön. Már tudom:
Mi történt fent az égben?
Szemem káprázva függ
A kéklő messzeségben,

Mely titkokat sugott
Lelkem legbelsejének —
Zeng benné hárfahang,
Cimbalom, angyalének.

Meg egy más — földi hang
Oly bus, de mégis édes:
Még könnyeztetve is
Örvendeztetni képes!

Hű kedvesem — te már
Mennyszámban repülgetsz
S mint hattyu a tavon,
Te fényben elmerülhetsz!

De mégis disztelen
Ruhád meg a hajád!
Jaj, ő mint koldusasszony
Látom amint halad

Csillagtól csillagig
Sugárzó lelkek mellett,
Koldusbot a kezében
Ezüst lilium helyett.

Amikor égbe szállt:
Hűségének díjában
Sok csillag ragyogott
A köntösén, hajában,

De visszanézve rám,
Ki idelent maradtam
S az idő mezején
Csak sóhajtást arattam:

Megállt és könnyezett,
Kezét keresztbe tette,
Majd legszebb csillagát
A kebléről levette.

És ajka rátapadt,
Keze szeretve fogta,
Lehajolt azután
És a szivembe dobta.

Ó égi szerelem!
Tisztább vagy mint a földi!
Szépséged szivemet
Csordulattig betölti!

Ó földi szerelem
Ha szép vagy, mint az álom,
Győzedelmeskedel
Felejtésen, halálon!

Dobál le csillagot,
Hogy melankóliámon
Ragyogjon — oly sokat!
Nem is tarthatja számon!

Haján és köntösén,
Mert pazarolt elégszer,
Végül nem is marad,
Tündöklő csillag-ékszer.

Most már koldulni megy
Csillagtalan szegényen:
„Jó lelkek, adjatok
Egy csillagot ti nékem!

Busongó kedvesem
Vigaszt vár lent a földön!
Ihlettel a szivét
Hadd egészen betöltöm!”

Koldul . . . Az angyalok
Leborulnak nyomában
És zeng a Hozsánna
Az egész Menyországban.

(Vége.)

HIREK.

Telefonszámunk: Lipót: 974—24.

Alkalmat akarunk nyújtani még ezzel a számunkkal olvasóinknak és híveinknek arra, hogy az **előfizetési díjat** és hátralékos **egyházi adó-jukat** beküldhessék. **Csekklapot** mellékelünk még e számhoz. Ezen a csekkapon az előfizetést és az egyházi adót egy összegben beküldhetik híveink. Akik most nem teljesítik kötelezettségeiket, azoknak — mély fájdalomunkra — lapunkat tovább nem küldhetjük.

Istentiszteletek a fővárosban és a környéken. Minden vasárnap d. e. 11 órakor az V. Koháry-utcai templomban. A VII Csobáncz-utcai iskolában június 12-én tartjuk a tavasziszezonban az utolsó Istentiszteletet. Nyáron át szünet lesz.

Pestszentlőrinci híveinknek május 29-én és júniusban pünkösd másodnapján is Istentiszteletet tart dr. Csiki Gábor missziói lelkész. A pünkösdüri urvacsoraosztás és Istentisztelet az utolsó lesz az ősz előtt.

Esketést, keresztelést, temetést egy nappal előbb kell bejelenteni. Ezt saját érdekében mindenki tartsa szem előtt. Hivatalos órák: délelőtt 9—12-ig és délután 2—4 óráig.

Nőszövetségünk minden hó második csütörtökén délután 5 órakor tartja ülését, alekészi hivatalban, ugyanakkor biblíamagyarázat.

Lakásváltóztatás esetén egy levelezőlapon kérjük az értesítést az új címről, hogy lapunkat pontosan kézbesíthessük.

Ha egy családban betegség, vagy egyéb baj támad, ha valamely család tagja kórházi ápolás alá kerül, hozzátartozói levélben vagy telefonpól értesítsék a lekészi hivatal erről, hogy amennyire erőnktől telik, enyhítsük testi-lelki fájdalmát, szenvedő testvérünknek.

Rendőreink május 26-án (áldozócsütörtökön) d. e. 6 órakor részesülnek Istentisztelet keretében urvacsorában a pünkösdüri ünnepekre való tekintettel. Októberig a rendőristentiszteletek is szünetelnek.

Szegeden május 22-én d. e. 11 órakor Isten tiszteletet tart és urvacsorát oszt Józsa Miklós püspöki vikárius az ottani református templomban.

A **Dávid Ferencz Egylet** közgyűlése május hó 6-án volt a lekészi hivatalban. Dr. Nyiredy Jenő elnök megnyitó szavai után dr. Csiky Gábor főtitkár és Biró Lajos pénztáros tettek megjelentéseiket az Egylet 1926—27 esztendejéről. A háboru utáni időben vegetálásra ítelt Dávid Ferencz Egylet ebben az évben megközelítette a békebeli élet színvonalát, legalább erkölcsi tekintetben. Októbertől májusig minden hónap első péntekjén művészi műsorral keretezett felolvasó ülést tartott, melynek látogatottsága mutatta, hogy kulturmunkát végzett az Egylet. A pénzügyi helyzet — bár mag az év pozitív eredménnyel végződött — még mindig messze marad el a békebelitől. Tagdíjat még eddig nem igen fizettek. A közgyűlés most el is határozta, hogy a Dávid Ferencz Egylet még szélesebb körben terjesszethesse a felekezeti

békesség és keresztény testvériség eszméit. A protestáns testvérekezetek üdvözlésével ért véget a közgyűlés.

A Pestszentlőrinci állami telepen husvét másodnapján dr. Csiki Gábor missziói lelkész pestszentlőrinci és kispesti híveink számára urvacsorával egybekötött Istentiszteletet tartot, mely alkalomra kenyeret és bort Farkas József és neje ajándékozták.

Az amerikai unitáriusok bostoni székházát április 24-én avatták fel ünnepélyes keretek között.

A vallási kisebbségek jogait védő amerikai egyházi Komité, újabb bizottságot küld Romániába az iskolai és vallási állapotok felülvizsgálására.

A Báró Baldósy Protestáns Alap közgyűlése május 6-án d. u. 5 órakor kezdődött, amelyen 11 egyházkerület főpapjai és képviselői jelentek meg.

Pénztáriórak a budapesti lelkészi hivatalban d. e. 9-től d. u. 4-ig. Adót, előfizetést, adományt átvesz Gál Miklós pénztáros.

A feltámadás ünnepe sok lelket hívott a templomba. Különösen husvét első napján sokan csak a templom folyosóján vehettek részt az ünnepi Istentiszteleten. Az Urvacsorát vettek száma meghaladta az 560-at a két ünnepen. A résztvevők nagy számára való tekintettel és a tolongás elkerülése céljából ilyen alkalommal az urvacsorát a templomhátsó ebülszobán, az urvacsorai asztal körüli szabadtéren osztottuk ki is fogjuk ezután is osztani. Az így alakított kisebb körök a padok mellett bejáratokon könnyebben állhatnak urvacsorához és tolongás nélkül távozhatnak. Husvóra a szeretet asztalára akenyerett Józsan Miklósné Istentiszteletű asszony, a bort Szász Erzsébet (Devecser) urhölgy adományozta. Köszönjük.

Április 21-én tartotta Nőszövetségünk nagygyűlést a templomban, amelyre nemcsak Budapestről, hanem a közel környékről is szép számmal jelentek asszonytestvéreink, felajánlva mindenkinek a maga részéről annyi anyagi vagy erkölcsi támogatást, amennyivel körülménye szerint hozzájárulhat a Nőszövetség szociális munkásságához. Tudjuk és látjuk, hogy a szíve mindenkinek kész a segítségre. És ha egyebé nincsen szívével is sok enyhülést nyújthat azoknak akiknek semmi egyéb, csak vigasztaló szívekre van szüksége. Isten áldja meg elhatározásaikat tetteikben.

Confirmáció. Aldozócsütörtök egyik legmeghatóbb ünnepe a keresztény egyházi életnek. Istennek legkedvesebb áldozatát mutatja be az egyház ezen a napon — azoknak a harmatos lelkeknek a hozzávezetésében, akik ilyenkor indulnak el öntudatos lelki életük útjára. Kész hajók vízrebocsájtásához hasonló ünnepély. Az addig kézen vezetett gyermek lélekújítója könnyező szülők és mosolygó virágok között indul a kék tengerre, amely a föld és az ég, az ember és a Ur között hullámzik. — Az ünnepélyes Istentisztelet d. e. 11 órakor kezdődik. Dr. Csiki Gábor missziói lelkész beszéde és Józsan Miklós püspöki vikárius áldása a confirmálók fogadalomtételé az urvacsorai kiserzésén és az egyházközségi megbízott presbiterünk üdvözlése képezik az Istentisztelet főbb részeit. Aldozócsütörtök előtti napon, szerdán, (május 25)

d. u. 4 órakor előzetes kikérdezés lesz, melyen minden confirmáló növendék megjelenik.

Aldozócsütörtökön (május 26.) este 6 órakor egyházközségünk rendőrei és rendőrtisztviselői részeseznek urvacsorában. Ezzel az Istentisztelettel be is záródik a rendőri Istentiszteletek sorrendje az őszig, október haváig.

Pünkösd ünnepén az Istentiszteletek sorrendje a következő: Első napján prédikál: dr. Csiki Gábor missziói lelkész, urvacsorát oszt Józsan Miklós püspöki vikárius. Másodnapján prédikál Biró Lajos lelkész, urvacsorát oszt Jancsi László lelkész.

Kaposvári híveinknek június 12-én (vasárnap) fél 12 órakor szolgál Istentiszteletet és urvacsorával Józsan Miklós püspöki vikárius az ottani református templomban. Kaposvár környéki híveinket is meghívjuk erre az imádkozó alkalomra.

Köri közgyűlés. A Dunatiszamenti Egyházkör június 16-án (Urnapiján) délelőtt tartja idei rendes közgyűlését Budapesten. A közgyűlés meghívója és programja lapunk más helyén olvasható. Itt csak arra kérjük a résztvevni szándékozó testvéreket, hogy ebbeli szándékukat minél előbb jelentsék be a budapesti Lelkészi Hivatalnak: V. Koháry-utca 4 sz.

Vallástani vizsgák Budapesten Az idei vallástani vizsgákat is, mint eddig a Koháry uccán templomban tartjuk meg a nyilvánosság előtt. Az elemi iskolások vizsgája június 12-én (vasárnap) d. u. 4 órakor) tolódik el. Megelőzőleg június 17-én (Urnapiján) d. u. 4 órakor lesz. Vizsgabiztosok: Az elemiek vizsgáján: Dr. Nyiredi Jenő egyet. tanár és Antonya János, presbiter. A középiskolások vizsgáján: Pál Ferenc ny. tanfelügyelő és László Domonkos presbiter.

A Kebli tanács ülése tekintettel a pünkösdünnepre és a közgyűlésre június 19-ére (vasárnap) d. u. 5 órakor) tolódik el. Megelőzőleg június 17-én (péntek) d. u. 5 órakor a Gazdasági Bizottság, június 18-án (szombat) d. u. 5 órakor) a Hit és Nevelésügyi Bizottságok üléseznek.

Lelkészek figyelmébe. Június 30-ig minden lelkésznek igazolnia kell hatósági bizonyítvánnyal fenálló családi állapotát hatósági bizonyítvánnyal. A bizonyítványok közvetlenül a kultuszminisztérium III. osztályához küldendők.

Esküvő. Dr. Balogh Pál pénzügyi fogalmazó és Bárány Erzsébet urhölgy ápr. 23-án tartották esküvőjüket. Boldogságot kívánunk.

Kinevezés. A Magy. Kir. Igazságügyminiszter dr. Jakab Zoltán hívünket Igaltza kir. közjegyzővé nevezte ki. Gratulálunk.

Az Unitárius Egyházi Igazgató tanács május hó 29-én (vasárnap) d. u. 5 órakor tartja rendes ülését a lelkészi hivatalban. — Az elnökileg elintéztett ügyek a Köri közgyűléssel kapcsolatos intézkedések előkészítése szerepelnek tárgyként. Itt említjük meg, hogy az Igazgató Tanács május 11-én tartott rendkívüli közgyűlést, amelyen Ferenczy Géza dr. főgondnoka fiával, az unitáriusok egyetemét érdekjő kérdéseket tárgyaltunk.

Brassai Sámuel néhai tudósunk élete könyve megjelent már dr. Boross György teol. tanár tollából. Ismertetni a jövő számban fogjuk.

Ifjúsági Istentisztelet május 29-én (vasárnap) d. u. 4 órakor lesz a budapesti templomban. Ebben az esztendőben az utolsó, amelyen minden iskolai növendék köteles megjelenni.

Református nagygyűlést tartanak a magyar reformátusok május 21 és 22-én Budapesten. A magyar református Egyház püspökeinek és más nagyjainak vezetésével az ország minden részéből hatalmas sereg gyülekezik a fővárosba, hogy részt vegyen az első országos református nagygyűlésen, amelyen az országos református érdekeket szolgáló határozatokat beszélnek meg és hozzák meg. A két napra megállapított programban a ref. egyházi életnek, kiváló szónokai fognak beszélni.

Hírek hazuról. Bodóczy Sándor széplaki dr. Pázsint Mihály tordaturi lelkészeink cserétek egymással. egyházközségük beleegyezése folytán. Bodóczy Sándor lelkészi beiktatója április 3-án volt szép ünnepély keretében.

Székelvszentmihályi egyházközségünk új papot és új harangokat kapott egyszerre. A néhai Deák Miklós örökébe lépő lelkész Marosi Márton volt kádasi pap lett, akinek beiktatásán és a harangszentelésén, az egyházi központjának képviselői is megjelentek.

Szepsiszentgyörgyön is avattak Imaházat, amely után olyan régen vágyódtak, s amiért olyan hosszú idő óta fáradoztak gyűjtöttek. A vágvakozás testet öltött és az imádság meghallgattatott. Imaház épült amit ápr. 3-án szenteltek fel. Öröm volt nemcsak az unitáriusoknak, de minden felekezetű szivnek, mert még a román prefektus is résztvett az ünnepen. Varcha Béla dr. teol. tanár. József Lajos lelkész. Végh Benjámín esperes voltak az ünnepély áhitattal hallgatott szónokai.

A miskolci unitárius istentisztelet. Április 10-én virágvasárnapján tartották a miskolci unitáriusok első istentiszteletüket az evangélikus templomban. Az evangélikus egyházközség s annak nagynevű lelkésze Duszik Lajos örömmel engedték át s ajánlották fel jövőre is templomunkat unitárius istentisztelet tartása céljaira.

Józan Miklós püspöki vikáriust szombaton este lelkes hívei örömmel fogadták a pályaudvaron Balázs Ferenc dr. vezetése alatt. Vasárnap délelőtt 10—11 óra között résztvettek az unitáriusok is az evangélikus istentiszteleten élvezettel hallgatva Duszik Lajos esperes lelkes szónoklatát. Prédikáció után jelezte, hogy 11 órakor az unitárius testvérek tartanak istentiszteletet. Az evangélikus istentisztelet befejeztével rövid szünet után megkezdődött az orgona hangjainak felzugasza mellett az unitárius istentisztelet. Az evangélikus hívek nagyobb része is visszamaradt a templomban. Józan Miklós két versszak eléneklése után megjelent a szószéken. Az ez alkalomra kiválasztott szentigék «Az én házam imádság háza» alapján tartotta meg a mintegy 250—300 főből álló gyülekezet előtt hatalmas

beszédét, amit vallásfelekezetre való különbség nélkül mindenki a legnagyobb figyelemmel hallgatott és élvezett. Aztán urvacsora osztás volt, melyben 35—40 unitárius részesült.

Az istentisztelet befejezte után a lelkészi hivatalban Bajázs Ferenc dr. ny. postaigazgató a miskolci és vidéki unitáriusok nevében a jelenlevő evangélikus egyházi főgondnok és Duszik Lajos esperesnek meleg szavakban mondott köszönetet templomuk átengedéseért. egyben üdvözölte Józan Miklóst felsőházi taggá történt kinevezése alkalomból s mélységes örömét fejezte ki, hogy a két protestáns vallásfelekezet ily szép egyetértésben megtalálta az Istenhez, az egyetértéshez vezető utat, melyet minden vonalon, minden vallásfelekezetnek keresni és követni kellene.

Miskolcon is tehát megnyiták sz evangélikus templom ajtóit az unitáriusok előtt — Isten áldása legyen a két felekezet hívein s azok vezetőin.

HALOTTAINK.

Benus Istvánné, szül. Varga Judit ápr. 11-én 54 éves korában Bpsten meghalt.

Dr. Lőrinczy Dénes bírósági titkár, székelykereszturi székely tesvérünk, 31 éves ifjúságában, — mint a májusi virág, a májusi fagy hidegétől — jehullott a földi élet fájáról. Rajtunk és székely atyafiakon kívül szomorú özvegye s két parányi fiacskája siratja. Istenünk vigasztalja meg őket.

Tótfalvi János korondi születésű ifju 30 éves korában április 26-án Budapesten elhunyt.

Biró Gáborné szül. Nagy Zsuzsánna, Biró Gábornak a volt várfalvi papunk fiának ifju felesége — amikor általa egy kis lélek számára adottja földön a letet az Ur. — ő maga itt hagyta a földet és azokat, akiket szeretett, az apát és a pár napos gyermekét.

Légy atyánk a sírókkal.

Magyari Palika Magyari Endréné szül. Balázs Ibolyka kis fiacskája 4 hetes korában ápr. 10-én viszsaszállt oda, ahol az angyalok élnek. Emléke szentelje meg szülei fájdalmát.

Székely Sándor verespataki születésű, bányaművezető, a Gyongyösi városi szénbánya tisztviselője a tavaszon, a bányász életben gyakran megtörtendő baleset áldozata lett. A bányában ütést kapott és az ütés mind fájóbb lett még egyszer elénekelték felette a »Szerencse fel — szerencse fel« örökszép bányász dalt utoljára. Teste lenn pihen, lelkének kívánunk jó utat... «Szerencse fel!

Özv. Kelemen Albertné Kelemen György, Árpád. Sándor és István lelkészeink édes anyja.

Toth Györgyné szül. Rab Anna 75 éves korában ápr. 5-én meghalt. Dr. Tóth György kuriai bíró testvérünk édes anyját gyászolja az elhunytban. Az eltávozottnak csendes pihenést, szereteteinek vigasztalást kívánunk.

A református Egyháznak két nagy halottja hagyta itt a szenvedések iskoláját egymás után,

Özv. Szilassy Aladárné, a Magyar Protestáns Nők Országos Szövetségének elnöke és a megalapítás óta fáradhatatlanul tagja, ápr. 21-én bevégezte munkás életét. Élete munkája, keresztény lelkének melege messze sugárzott. Sokan áldották léptei nyomát. Legyen áldott emléke nálunk is!

Dr. Darányi Ignác ref. egyházkerületi főgondnok nyug. m. kir. miniszter április 27-én elköltözött az élők sorából. Bölcsessége: szövettnekként világolt, jellem: szinarany volt, akarata: finom acél és jósága: darab kenyér... Neve fel van jegyezve a «Mennyekben»
Az Ur kegyelme öröktől fogva való, azokon, akik megtartják az ő szövetségét.

Meghívó.*)

A Dunatiszamenti Unitárius Egyházkör évi rendszeres közgyűlését Budapesten az unitárius templomban tartja 1927 június 16-án (csütörtök) d.e. 11 órakor a következő tárgysorozattal:

1. Istentisztelet: imádkozik és prédikál Barabás István hmvhelyi lelkész; énekvezér Boros Áron hmvhelyi kántortanító.
2. Elnöki megnyitó: Dimény Mózes, körí f. gnok.
3. Megbízó levelek.
4. Megalakulás.
5. Közügyigazgató imája.
6. Felsőbb rendeletek és törvények.
7. Esküdtétel.
8. Főtanács-ülés Kolozsvárt 1927 őszén.
9. Esperesi jelentés.
10. Tanügyi jelentés.
11. Egyházi államszegély kiosztása.
12. Baldácsy Prot. Alapítvány osztaléka.
13. Kérvények.
14. Lelkészi Nyugdíjintézet szervezése.
15. Unitárius Missióház Budapest.
16. Indítványok. (írásban jun. 13-ig elnökséghez)
17. Jövő közgyűlés helye és ideje.

Eőértekezlet: csütörtökön reggel 9 órakor a lelkészi irodában. Közébed d. u. 2 órakor a Magyar Világ ótterem kerthelyiségében. Jelentkezni lehet június 13-ig a budapesti unitárius lelkészi hivatal címén (Telefon: L. 974-24) Vidéki vendégeinket a London Szállóban (VI. Berliini tér) fogjuk elhelyezni. Ismerkedési est ugyanott, szerdán VI. 15) este 8 órakor. Budapest 1927 május hó 11 én.

Hitrokonai szíves üdvözléssel
az ELNÖKSÉG.

NB. Egyházköri közgyűlésünkre hivatalosak a belső emberek, az egyházközségek kiküldött képviselői és az Igazgató Tanács tagjai. Egyébként a tanácskozás nyilvános. Mindenkit szívesen látunk. Imádkozzunk és dolgozzunk együtt!

Felelős kiadó:
BIRÓ LAJOS.

Nyomtatott Bognár Jenő sajtóipari üzemében Ujpest, Lőrinc-u. 65.

BERTALAN LAJOS

kárpitos és diszítő

BUDAPEST, VII., AKÁCZFA-UTCA 58.

Elvállal angol bőr-, szalon- és függönydiszítéseke továbbá szabadon álló ottomán ebédlő-diványok rugganyos ágybetétek, ma'racok, ablakrolók készítését és autók párnázását a legjutányosabb áron. Vidékiek soronkívül pontosan kiszolgáltatnak. Szőnyegek, függönyök megóvását és molytalanítását vállalom.

Két-, három- és négynyüstös
székely házi szőttes
asztalkendők, törülközők, konyharuhák
stb. megrendelhetők:

Deák Miklós

hitrokonunknál

Lakása: II. KER., TÖLGYFA-UTCA 14



Kádat

Puttonyokat
Boredényeket
Mezőgazdasági
szerszámokat
Tragacsokat
Kocsirészeket

készítünk

Budapest, V., Kálmán-u. 21. Telefon: 5

BERDE LAJOS

cipészüzlete

Budapest. II. Batthyány-utca 48. szám

Férfi- és női cipőt mérték után készíték. Javítását vállalom. Mérsékelt árak. Hő és sárcipők szakszerű javítását vállalom.

Prém János szabómester

hitrokonoknak a napi árnál olcsóbban vállalom bármiféle ruhavarrást, fordítást, tisztítást stb.

Lakása: Budapest, VIII., Vig-utca 33. sz.

Manósi stb.